

- een schadevergoeding toekennen van in totaal 203 695 040 EUR, als vergoeding van de morele en materiële schade die verzoekster wegens de onrechtmatige handelingen van de Raad heeft geleden;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Verzoekster voert aan dat volgens artikel 340 VWEU degene die door een EU-instelling veroorzaakte schade heeft geleden, een schadevordering tegen die instelling kan instellen. De voorwaarden waaronder dit kan gebeuren zijn in de rechtspraak bepaald en zijn door het Gerecht in zijn arrest van 25 november 2014, *Safa Nicu Sepahan/Raad* (T-384/11, Jurispr., EU:T:2014:986) als volgt samengevat: a) onrechtmatigheid van de gedraging van de instelling; b) werkelijk geleden schade en c) het bestaan van een causaal verband tussen de verweten gedraging en de gestelde schade.
2. Volgens verzoekster zijn de drie bovengenoemde voorwaarden in haar geval vervuld. De Raad heeft een „voldoende gekwalificeerde schending begaan van een rechtsregel die ertoe strekt aan particulieren rechten toe te kennen in de zin van de rechtspraak”, zoals geoordeeld door het Gerecht in zijn arrest van 6 september 2013, *Iran Insurance/Raad* (T-12/11, EU:T:2013:401), verzoekster heeft aanzienlijke morele en materiële schade geleden en die schade is een rechtstreeks gevolg van de onrechtmatige maatregelen.
3. Verzoekster betoogt voorts dat, zoals nader uiteengezet in het verzoekschrift, de morele schade die zij heeft geleden is begroot op 1 000 000 EUR en dat de materiële schade, die door onafhankelijke auditoren is begroot, 202 695 040 EUR bedraagt.

⁽¹⁾ PB L 281, blz. 81.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007, PB L 281, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 319, blz. 71.

⁽⁴⁾ PB L 319, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB L 88, blz. 1.

Beroep ingesteld op 9 oktober 2015 — GABO:mi/Commissie

(Zaak T-588/15)

(2016/C 027/77)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Duitsland)
(vertegenwoordigers: M. Ahlhaus en C. Mayer, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van de bestreden besluiten;
- verwijzing van verweerster in alle kosten met inbegrip van verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betwist de besluiten van de Commissie, vevat in de e-mail van 29 juli 2015 en in de brieven van 19 augustus 2015 [Ref. Ares(2015)3466903] en 28 augustus 2015 [Ref. Ares(2015)3557576], houdende opschorting van alle betalingen aan verzoekster van subsidie betreffende het zevende kaderprogramma (FP7), beheerd bij verweersters Directoraat E, namelijk FP7 subsidie-overeenkomst nr. 602299 betreffende project EU-CERT-ICD en FP7 subsidie-overeenkomst nr. 260777 betreffende project HIP-Trial en Directoraat F, namelijk FP7 subsidie-overeenkomst nr. 312117 betreffende project BIOFECTOR.

Verzoekster baseert haar beroep tegen de bestreden besluiten op vijf middelen.

1. Eerste middel: geen rechtvaardiging in artikel II.5, lid 3, onder d), van bijlage II bij de FP7 subsidie-overeenkomst.
2. Tweede middel: verzuim van vorm en procedure en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.
3. Derde middel: ander door verweerster nagestreefd doel dan voorzorgsmaatregelen te nemen, namelijk in feite gevolg te geven aan onwettige compensatie.
4. Vierde middel: grondslag in onwettige discretionaire besluiten van verweerster.
5. Vijfde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel.

Beroep ingesteld op 12 oktober 2015 — Eurorail/Commissie en INEA

(Zaak T-589/15)

(2016/C 027/78)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Eurorail NV (Aalst, België) (vertegenwoordigers: J. Derenne, N. Pourbaix en M. Domecq, advocaten)

Verwerende partijen: Uitvoerend Agentschap innovatie en netwerken (INEA) en Europese Commissie

Conclusies

- vast te stellen, krachtens artikel 272 VWEU, dat het besluit van het INEA van 17 juli 2015 om een einde te stellen aan de Grant Agreement ⁽¹⁾ en een deel van de aan verzoekster betaalde voorschotten terug te vorderen, ongeldig is en niet kan worden tegengeworpen, en dat het definitieve aan verzoekster verschuldigde subsidiebedrag 951 813,00 EUR bedraagt;
- subsidiair, vast te stellen dat de Commissie en het INEA contractueel aansprakelijk zijn voor het door verzoekster geleden verlies als gevolg van het besluit en een schadevergoeding van 581 770,00 EUR (vermeerderd met de rente) te bevelen;
- meer subsidiair, te bevelen dat het INEA/de Commissie het besluit intrekken, en;
- het INEA/de Commissie te verwijzen in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster 3 middelen aan.

1. Eerste middel: schending door het INEA en de Commissie van hun verbintenissen in het kader van de Grant Agreement. Aldus voert verzoekster aan dat zij onrechtmatig de Grant Agreement hebben beëindigd en de invordering van een deel van de aan verzoekster betaalde voorschotten hebben gelast.